

## MEKTUP ŐİİRLER

Dr. Doğan KAYA

### ACIYURLU MAHCUBÎ – EKİNÖZLÜ RAHMANÎ\*

Doğan Kaya, 20-22 Kasım 1991’de Adana’da yapılan ve Adana Valiliği ile Çukurova Üniversitesi’nin düzenlediği *Karacaoğlan ve Çukurova Halk Kültürü Sempozyumu*’da XX. yüzyılın önde gelen Őairlerinden Elbistanlı Bahattin Karakoç ile tanışır. Karakoç, yanında getirdiği *Uzaklara Türkü* adlı Şiir kitabını sempozyum üyelerine dağtır, ancak yetmediği için Doğan kaya’ya veremez. Elbistan’a gittiğinde göndereceğine söz verir. Dediğini de yapar. Kısa bir müddet sonra gönderdiği kitap Doğan Kaya’nın eline ulaşır. Hece ile yazdığı bazı Őiirlerinde *Ekinözlü Rahmanî* mahlasını kullanan, Bahattin Karakoç kitabına Őu iki dörtlükleri yazar. Böylelikle ikisinin arasında mektup Őiirler gönderme başlar.

DOĞAN güneş nakış vurur KAYA’ya  
Canlar esrir sevgi denen mayaya  
Zaklara postaladım türkümü  
Bir ömür sığdırdım ben bu rüyaya

Sivas olsun kuşlarımın durağı  
Hayallerim bitek yapar orağı  
Demet demet selâm sevgi say bunu  
Dolunaydır Karakoç’un yüreği

### MAHCUBÎ’DEN EKİNÖZLÜ RAHMANÎ’YE (1)

“Uzaklara Türkü” değdi elime  
Sözü bir özü bir Karakoç Usta  
Bülbül olup konu solan gülüme  
Odu bir közü bir Karakoç Usta

Mecrana sığmazsın ağlarsın her dem  
Akmazken gözyaşın ağlarsın her dem  
Em olup yaralar bağlarsın her dem  
Sargısı bezi bir Karakoç Usta

MAHCUBÎ’nin gönlünde bir tahtın var  
Meşakkatli çok çileli bahtın var  
Millî devlet güçlü devlet ahdin var  
Fikri bir, tezi bir Karakoç Usta

9 Aralık 1991

### EKİNÖZLÜ RAHMANÎ’DEN MAHCUBÎ’YE (1)

---

\*Yayımlandığı yer: *Kültür ağlayanı*, S. 53, Kasım-Aralık 2018, s. 39-42.

## ŞİİR KUŐUM

Şiir kuŐum sen Sivas'a varanda  
Soranlara bir depremdi koptu de  
Kavgada barıŐta toyda törende  
Gönül bir seymene köprü yaptı de

Doğan Kaya daireyi bozmasın  
Kar üstüne kanla yazı yazmasın  
İsmet'i sorarsa gönlün zmesin  
Çil kekliği bir akdoğan kaptı de

MaraŐ'ta kıŐlayan Sivas'ta yaylar  
Dost yolu beklerken yıl olur aylar  
Geçit vermeyince tepeler çaylar  
Çaresizlik yüreğini tepti de

Derine de dalgıç kuŐu derine  
Hakk'ı bilen katık demez irine  
Gl doğrarız alnımızın terine  
Kar altında çürük evler kepti de

Dağ glnn ördeği var kazı var  
Ak günlerin baharı var yazı var  
RAHMANİ'nin sevdiğine nazı var  
Mahcib'i'nin gözlerinden öptü de

28 Ocak 1992

## MAHCUBÎ'DEN EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'YE (2)

### NE OLDU?

Gelimli gidimli fani dünyanın  
Her telinde az-çok çaldım ne oldu  
Ne yazık hepsi de boş hülya imiş  
Olur olmaz şeye güldüm ne oldu

Yıllarca kör nefsin peşinden koştum  
Boşuna çağladım boşuna coştum  
Bir gaye uğruna hayli savaştım  
Nihayet maksudu buldum ne oldu

Yazık ehl-i kemâl bilinmez oldu  
Akıbetten bir ders alınmaz oldu  
Hakikat yolunda kalınmaz oldu  
Düşüne düşünene soldum ne oldu

Sen-ben kavgasının illeti nedir  
Acep münkirlüğün zilleti nedir  
Âlemin var oluş hikmeti nedir  
İrfan deryasına daldım ne oldu

MAHCUBÎ arıdan ibret almalı  
Arayı arayı Hakk'ı bulmalı  
Gerekirse Hak yolunda ölmeli  
Bunca yıl âlemde kaldım ne oldu  
5 Şubat 1992

## EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (2)

### AĞLAMA

Aziz dostum Acıyurtlu Mahcubî  
İflas etmiş tüccar gibi ağlama  
Sorgularken menfilere takılıp  
Boz bulanık seller gibi çağlama

Elbet mal mülk olmaz fakirde  
Yeter ki sen gafil olma şükürde  
Dil bir uydu kalp Allah'ı zikirde  
Haktan gayrısına meyil bağlama

Sen-ben kavgasının altını çizdim  
Evimde oturdum gurbette gezdim  
Ne nefsi put yaptım ne candan bezdim  
Ben kendi işimi aldım sağlama

“Kör nefis”in soyuttur sense somutsun  
Her vakit evinde taze umutsun  
“Hak” de ki elinden yüce Hak tutsun  
Her telden çalarak gönül eğleme

Kâmil süt beyazdır münkir kapkara  
Kör olan başını çarpar duvara  
Hikmet mi “Levlake...” sırrında ara  
Havayı hayali aşka yeğleme

Arı arılıktır arı olmalı  
Can kovanı muhabbetle dolmalı  
RAHMANÎ der dirilmeye ölmeli  
Figani edip yüreğimi dağlama

18 Şubat 1992

### MAHCUBÎ'DEN EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'YE (3)

Bu tarihlerde Mahcubî TRT'nin sahur programında Bahattin Karakoç'un “Beyaz Dilekçe” adlı “Müracaat” şiirinin birinci olduğu haberini duyar ve gözyaşlarıyla televizyondan bu şiiri dinler. Duygularını şöyle kâğıda döker:

#### ÜSTADIM

“Beyaz Dilekçe”nle yüce Mevlâ'ya  
Yönelirken haz duydun mu üstadım  
Hayır dualarım senin içinde  
Sahur vakti söz duydun mu üstadım

Yemek yiyip şükür edip eyleştik  
Hanemizde “Münacat”ı söyleştik  
Vecde gelip çoluk-çocuk ağlaştık  
Kulak verip tez duydun mu üstadım

O ne manâ o ne sanat o ne dil  
Duygumuza fikrimize bir delil  
Gel bu MAHCUBÎ'yi kendin gibi bil  
Yüreğinde cız duydun mu üstadım

27 Şubat 1992

### EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (3)

“Beyaz Dilekçe”mle yüce Mevlâ'ya  
Yakarırken çok haz duydum Mahcubî  
Yüreğim gül ekte arş-ı a'lâya  
Ufuklardan niyaz duydum Mahcubî

Yediklerin et tuttursun kan olsun  
Bir tohumun çoğalarak bin olsun  
Haneniz Ően benden size ün olsun  
Duanızı çok tez duydum Mahcubî

Antenlerim ses devŐirir öteden  
Oruçluyuz Hak saklasın hatadan  
Yedi iklim dört köŐe beŐ kítadan  
Bir kez değil bin kez duydum Mahcubî

Sahur vakti bereketi başkadır  
Er kiŐinin asaleti başkadır  
Üç ayların ibadeti başkadır  
Ham sözleri enez duydum Mahcubî

Manâ Hak'tan sanat Hakk'a âŐık dil  
Bu kervanda kim uyanık kimgafil  
RAHMANî der Mahcubî'ye can kefil  
Duyduğumu çok öz duydum Mahcubî  
2 Nisan 1992

#### MAHCUBÎ'DEN EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'YE (4)

##### YOKTUR

Ne zamandır mektubunun cevabın  
Vermek istiyorum fırsatım yoktur  
Arzulayıp görmediğim yüzünü  
Görmek istiyorum fırsatım yoktur

“Gönüller bir olsun” derler ya hanı  
Yine de olmuyor dostum Rahmanî  
İnanırsan kaç aydır ki ben seni  
Sarmak istiyorum fırsatım yoktur

Bu mevsimde Őenlendi mi yöreniz  
Şiir ile hoş mu yine aranız  
Sivas'a çıktı mı acep kur'anız  
Sormak istiyorum fırsatım yoktur

Yakın vakit öpebilsem elinden  
MAHCUBÎ düşürmez seni dilinden  
Sanat ikliminde renk renk gülünden  
Dermek istiyorum fırsatım yoktur  
7 Haziran 1992

#### EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (4)

## DEĞER Mİ?

Aziz dostum Acıyurtlu Mahcubî  
Dünya için yakınmaya değer mi  
Akıl gerek fırsatları gütmeye  
Boş tüfekten sakınmaya değer mi

Özün gibi belle yârân özümü  
Kurşun delmez bıçak kesmez sözümü  
Yedi aydır görmediğin yüzümü  
Unuttunsa bakınmaya değer mi

Bahçeye inmeden çiçek derilmez  
Can kucak açmazsa canan sarılmaz  
Bizde çağrılmayan yere varılmaz  
Ekşi tavır takınmaya değer mi

Yaz kış şendir Türkmen yurdu yöremiz  
Has dostlara has bakmaktır töremiz  
Duvarsızdır şiir ile aramız  
Engel yokken çekinmeye değer mi

Sanat hep çiçektir gülümse arı  
Bende seyrir her sevginin damarı  
Başım bir dağ bulutlardan yukarı  
Çöküp çöküp yekinmeye değer mi

Bu yıl Uludağ' çıktı kur'amız  
Ufukları dövdü sestem turamız  
Sonra da Konya'da yandı çıramız  
Dahasını dökünmeye değer mi

Sivas beklemede bahtı sürgülü  
Sürgülü kapıya salmam gönülü  
RAHMANÎ dost gönlü bir cennet gülü  
Acı esip dokunmaya değer mi

15 Haziran 1992